

Min Gud, vilken morgon!

Men som det står skrivet, vad ögat inte sett och örat inte hört, och vad människohjärtat inte kunnat ana, det har Gud berett åt dem älskar honom (1 Kor 2:9).

Att klart se Jesus med trons öga, är att se den väldiga vägöppningen genom havet från Egypten till frihetens kust; det är att se vattnet forsa, strömma och brusa ur öknens torra klippa; det är att se kopparormen blänka på sin påle över en döende lägerplats; det är att se livbåten komma när vårt skepp drivit fast i sandbankarna, eller tvingats på steniga grund av de skummande svallvågorna; det är att se nådabrevet när snaran lagts kring vår hals, och vi står med foten på falluckan.

Ingen syn i världen kan mätas med Jesus Kristus, där han kommer med förlåtelsen på sina läppar, och kronan i sin välsignade hand! En sådan syn är värd att arbeta för; be för; leva för; lida för; dö för. Du minns profeten Elias tjänare som klättrade upp på Karmels höjder. Tre år och inget moln hade dämpat den brännande skyn, och inte en dagdroppe hade glimmat på gräset, eller vattnat blommans kronblad. Men så kom molnet till sist. Inte större än en manshand steg det upp ur havet; det bredde ut sig; och så såg han de första ljungande blixterna, och hörde den första åskans doner. Och hur han glömde all sin slitsamma klättring. Han hade kunna bestiga klippan, inte sju, men sjuttion gånger sju, för att få hälsa denna efterlängtrade syn!

Det är på samma sätt med syndare så snart de glatts åt den första trons skymt av Kristus; då de har Kristus; och friden hos honom. Det må vara att vi måste bestiga börens klippa, inte sju, men sjutusen gånger, men en sådan syn är mer än lön för all vår möda.

Puritan Sermons